

**UCHWAŁA NR XXIX/204/2017
RADY MIEJSKIEJ W ZŁOTYM STOKU**

z dnia 11 maja 2017 r.

w sprawie nadania honorowego obywatelstwa

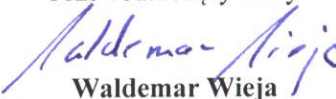
Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.) Rada Miejska w Złotym Stoku uchwala, co następuje:

§ 1. W uznaniu ogromnych zasług dla Gminy Złoty Stok nadaje się tytuł Honorowego Obywatela Gminy Złoty Stok profesorowi Walerianowi Sanetrze.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej i Burmistrzowi Złotego Stoku.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Waldemar Wieja

Waldemar Wieja

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.) do wyłącznej właściwości Rady Miejskiej należy nadawanie honorowego obywatelstwa gminy.

Walerian Sanetra urodził się 13 grudnia 1943 r. w Żywcu. Po zakończeniu II wojny światowej wraz z rodzicami przybył do Złotego Stoku. W tutejszej Publicznej Szkole Powszechnej mieszczącej się przy pl. T. Kościuszki rozpoczął swoją edukację. Czy jako uczeń pierwszej klasy marzył, bądź zdawał sobie sprawę na jakie niwy doprowadzi go nauka? – na to pytanie może dziś odpowiedzieć sam wyróżniony tytułem Honorowego Obywatela Gminy Złoty Stok.

Po ukończeniu Publicznej Szkoły Powszechnej w Złoty Stoku Walerian Sanetra rozpoczął naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Paczkowie. W paczkowskim liceum zdał egzamin dojrzałości i dzięki temu mógł ubiegać się o indeks studenta na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego. Studia na w/w wydziale Walerian Sanetra ukończył w 1966 r. Po odbyciu rocznych asystenckich studiów przygotowawczych, 1 października 1967 r. rozpoczął pracę naukową na tym Uniwersytecie, uzyskując w 1970 r. stopień doktora nauk prawnych, a w 1975 r. stopień doktora habilitowanego. W roku 1984 otrzymał tytuł profesora, a od 1994 r. jest profesorem zwyczajnym zatrudnionym na Uniwersytecie w Białymstoku.

Od roku 1973 uczestniczył, prawie bez przerwy, w kolejnych komisjach kodyfikacyjnych prawa pracy. Ostatnio, w latach 2002-2006 był członkiem rządowej komisji (Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Pracy), która opracowała projekt Kodeksu Pracy i projekt Zbiorowego Kodeksu Pracy.

Od połowy lat siedemdziesiątych był i jest członkiem redakcji (kolegów redakcyjnych, rad programowych) różnych czasopism (Wydawnictwa Uniwersyteckie, Nowator, Prawo Pracy, Praca i Zabezpieczenie Społeczne, Orzecznictwo Sądów Polskich, Teisis, Orzecznictwo Sądu Najwyższego, Europejski Przegląd Sądowy, Państwo i Prawo).

W połowie lat siedemdziesiątych zorganizował na Wydziale Prawa i Administracji UW r Podyplomowe Studium Wnalazczości Pracowniczej, którym kierował przez kilka lat.

W latach 1984-1990 był organizatorem i kierownikiem siedmiu Zimowych Szkół Prawa Pracy w Karpaczu, a od 1998 r. pięciu podlaskich regionalnych konferencji prawa pracy oraz szeregu innych konferencji, których efekty znalazły wyraz w monograficznych publikacjach pod Jego redakcją, dotyczących np. problematyki samorządu załogi, pozycji prawnej dyrektora przedsiębiorstwa państwowego, regulaminów zakładowych. We wrześniu 2001 r. był organizatorem XIII Zjazdu Katedr i Zakładów Prawa Pracy w Białymstoku. Na Wydziale Prawa i Administracji UW r przez wiele lat (w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych) był opiekunem koła naukowego oraz rzecznikiem dyscyplinarnym do spraw studenckich, a także członkiem komisji dyscyplinarnej dla pracowników naukowych. Pod Jego opieką stopień doktora uzyskało sześć osób (jedna z nich jest już w tej chwili profesorem tytularnym) oraz powstały dwie prace habilitacyjne.

Należy podkreślić, że Walerian Sanetra nie jest typowym przykładem „mola książkowego”. Znana jest bowiem Jego niezwykła aktywność sportowa, przykładem której jest regularny udział w corocznym, narciarskim biegu Piastów. Inną „dyscypliną” w której trudno Mu dorównać jest z pewnością taniec.

Od drugiej połowy lat siedemdziesiątych jest członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Prawa Pracy i Zabezpieczenia Społecznego (przygotował trzy referaty krajowe na konferencje organizowane przez to Stowarzyszenie). Jest także członkiem Prezydium Polskiej Sekcji tego Stowarzyszenia.

W roku 1975 odbył krótki staż w Paryżu, a następnie przez kilka lat uczestniczył w badaniach komparatystycznych, których efektem jest książka pt. „Służba państwowa w krajach Europy Wschodniej i Zachodniej”, opublikowana w Paryżu w 1985 r. W latach osiemdziesiątych Walerian Sanetra zajmował się organizacją współpracy naukowej z Uniwersytetem Louvain la Neuve oraz w Pradze i Brnie (jej efektem były wspólne konferencje i publikacje naukowe). Pełniąc funkcję kierownika Katedry Prawa Pracy Wydziału Prawa Uniwersytetu w Białymstoku, rozwijał współpracę naukową z Uniwersytetem w Wilnie i w Grodnie.

Wcześniej, w latach 1978-80 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Prawa i Administracji UW r, a w latach 1982-1984 prorektora Uniwersytetu Wrocławskiego. W drugiej połowie lat osiemdziesiątych, obok pracy na Uniwersytecie Wrocławskim prowadził zajęcia także na Uniwersytecie Szczecińskim, którego powstanie wspierał organizacyjnie (jako prorektor Uniwersytetu Wrocławskiego). W początkach lat osiemdziesiątych przewodniczył Radzie Programowej Szkoły Inspekcji Pracy we Wrocławiu, a także brał udział w szkoleniach

inspektorów pracy i uczestniczył w szkoleniach i konsultacjach przeznaczonych dla osób zaangażowanych w działalność samorządu pracowniczego.

W tych latach przez dwie kadencje był też członkiem Komitetu Nauk Prawnych oraz członkiem Rady Legislacyjnej przy Premierze.

Brał udział w pracach Okrągłego Stołu po stronie rządowej, w „podstoliku” do związków zawodowych.

Jest autorem ponad 400 opublikowanych prac o różnym charakterze i przeznaczeniu (prace naukowe, publikacje dydaktyczne, komentarze, a także wypowiedzi o charakterze popularnonaukowym).

Na Uniwersytecie Wrocławskim pracował do 1994 r. (od 1992 r. na 1/3 etatu). Od 1 października 1994 r. jest profesorem w Uniwersytecie w Białymstoku i kierownikiem Katedry Prawa Pracy w tym Uniwersytecie.

W 1998 r. występował w charakterze eksperta Rady Europy (wyjazd do Gruzji, do tamtejszego Ministerstwa Sprawiedliwości i do Sądu Najwyższego).

W latach dziewięćdziesiątych (przez trzy lata) był zatrudniony także w Wyższej Szkole Humanistycznej w Pułtusk.

W latach dziewięćdziesiątych przez szereg lat pełnił funkcję eksperta w pracach Centralnego Instytutu Ochrony Pracy w Warszawie.

Od 1 lipca 1990 r. jest sędzią Sądu Najwyższego, od 1990 r. orzekał (przewodniczył składom orzekającym) także w Komisji Odwoławczej przy Urzędzie Patentowym, aż do końca jej istnienia (do 2001 r.). Był sędzią sprawozdawcą (autorem projektów uzasadnień) w 438 sprawach, w których Sąd Najwyższy wydał publikowane orzeczenia (teżowane i cytowane). Wśród nich było 60 uchwał Sądu Najwyższego rozstrzygających przedstawione zagadnienia prawne, w tym 20 uchwał składów powiększonych. Orzeczenia Sądu Najwyższego, w których był sędzią sprawozdawcą, często miały nowatorski charakter, w szczególności z uwagi na wykorzystanie w nich głębokiej wiedzy naukowej, ale także doskonałej znajomości orzecznictwa. Nierzadko spotykały się z rozbieżną oceną w literaturze, a mimo to bardzo często wytyczały kierunki orzecznictwa, miały charakter precedensowy i następnie przedstawiona w nich wykładnia utrwalala się w judykaturze, była akceptowana w doktrynie, a rozstrzygnięcia te stawały się „kamieniami milowymi” orzecznictwa Sądu Najwyższego.

Z dniem 14 grudnia 2013 przeszedł w stan spoczynku.

W 2014r. za wybitne zasługi dla wymiaru sprawiedliwości, za zasługi w kształtowaniu zasad demokratycznego państwa prawa, Walerian Sanetra został odznaczony przez prezydenta RP Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

„Z którego gniazda orzeł wylatuje do niego wraca” tak jest i w przypadku Waleriana Sanetry. Mimo, że sporo lat temu opuścił „gniazdo” Złoty Stok, to o nim pamięta, a odwiedzając rodzinę wspomina najpiękniejsze lata dzieciństwa i pewnie pierwszych miłości.

Przewodniczący Rady
Waldemar Wieja
Waldemar Wieja